

[Alfred Jensen.]

kommissionen eller til drøftelser, der skal foregå i denne kommission eller bag kulisserne andre steder. Jeg har spurgt, fordi der er en interesse ude i folket for at få klarhed over, hvor lang tjenestetiden bliver. Det må være rimeligt at stille et sådant spørgsmål, når der ikke, hverken på den ene eller den anden måde, fremkommer noget autoritativt om denne sag. Vi har folketingets talerstol til at spørge fra. Det er statsministeren, jeg har spurgt. Jeg har ikke ønsket nogen som helst akademisk diskussion. Hvis vi skal diskutere spørgsmålet, må vi ned i det plan, hvor jeg færdes. Jeg har stillet mit spørgsmål til statsministeren. Jeg har fået et svar, som ikke helt tilfredsstiller mig, men dog delvis gør det, idet vi har fået sikkerhed for, at sagen kommer til behandling her i folketinget og i landstinget, inden endelig afgørelse træffes.

Johs. Christiansen: Jeg skal blot sige, at når dette spørgsmål kommer til behandling på de steder, hvor det skal behandles, skal det radikale venstre nok vide at varetage de interesser, vi har i det, på en måde, som vi kan stå ved.

Løvrigt vil jeg sige til den ærede forespørger, at der ikke har været noget som helst i vejen for, at han kunne have trukket denne forespørgsel tilbage. Det er jo sket for det ærede parti for ikke så forfærdelig længe siden, fordi situationen var blevet en anden. Det er den også blevet for denne forespørgsels vedkommende; derfor gjorde jeg mine bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Ja, såfremt der var skabt klarhed over, om der ville blive gennemført en forlænget tjenestetid eller ej, kunne vi have trukket forespørgslen tilbage; men da det ikke er sket, opretholder vi den. Da der stadigvæk ikke er skabt klarhed, er spørgsmålet ikke alene for os, men for hele det danske folk: Hvad agter regeringen at gøre angående tjenestetidens forlængelse?

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til justitsministeren af Aksel Larsen m. fl. („Hvad agter justitsministeren at foretage i anledning af de kends-

gerninger vedrørende den øverste anklagemyndigheds optræden i forbindelse med Wright, Thomsen & Kier-sagen, som er blevet dokumenteret ved byretten og landsretten?“).

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg skal motivere en forespørgsel til den højtærede justitsminister. Jeg må have lov til først at komme med den bemærkning, at en tidligere justitsminister engang har manuduceret mig i det danske folkestyres og det danske parlamentariske systems uhyre fordele. Den pågældende justitsminister forklarede, at her havde folket den mest vidtgående kontrol med administrationen, med ministrene og med anklagemyndigheden derved, at et hvilket som helst emne kunne bringes til debat ved en forespørgsel i folketinget, og så ville folketinget på grundlag af debatten kunne dømme.

Jeg erkender, at denne formelle ret eksisterer, men når den praktiseres under forhold, hvor det vil være stort, hvis blot halvdelen af folketingets medlemmer overhovedet er i huset og en fjerdedel af dem hører efter, hvad der bliver sagt under forespørgselsdebatten, så er retten reelt ikke så forfærdelig meget værd. Hvis den skulle have nogen værd, måtte det være sådan, at samtlige folketingets medlemmer overværede mødet, hørte efter, hvad der blev sagt, og på grundlag af det under debatten fremførte tog deres standpunkt.

Vi har ved tidligere lejligheder drøftet den såkaldte Wright, Thomsen & Kier-sag eller rettere sagt, vi har drøftet spørgsmålet om den øverste anklagemyndigheds, herunder også justitsministeriets, optræden under og behandling af sagen angående firmaet Wright, Thomsen & Kiers værnemagerarbejder og henlæggelsen af denne sag uden rejsning af sigtelse, endsigse tiltale. Ved disse lejligheder har den daværende justitsminister afgivet redegørelser, som tingets flertal ikke blot tog til efterretning, men godkendte. Tingets flertal motiverede sit standpunkt for og imod forskellige dagsordensforslag med, at dels måtte man efter justitsministerens redegørelse gå ud fra, at Wright, Thomsen & Kier-sagen var blevet fuldkommen normalt behandlet fra den øverste anklagemyndigheds side, dels at tinget var inkompetent til at bedømme selve Wright, Thomsen & Kiers forhold, men måtte gå ud fra, at under retssagen mod chefredaktør Børge Houmann ville alle disse forhold — altså Wright, Thomsen & Kiers forhold — blive meget